

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi M.S. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 grudnia 2015 r.,
sygn. akt II Ca .../15

i w sprawie ze skargi M. S.o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt II Ca .../12

w sprawie z wniosku M.S.

przy uczestnictwie B.S. i M.S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 grudnia 2016 r.,

zażalenia skarżącego M.S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 sierpnia 2016 r., sygn. akt II Ca .../16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę M.S. o wznowienie postępowania wywołanego skargą M.S. o wznowienie postępowania zakończonym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie II Ca .../15, która toczyła się w wyniku rozpoznania wniosku M.S. przy uczestnictwie B.S. i M.S. zakończonym postanowieniem z dnia 20 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy uznał, że zgodnie z art. 416 § 1 k.p.c. niedopuszczalne jest dalsze wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym orzeczeniem wydanym na skutek skargi o wznowienie.

Powyższe postanowienie zaskarżył M.S. zażaleniem wskazując na naruszenie art. 416 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie do skargi o wznowienie postępowania wznowieniowego wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 416 § 1 k.p.c. niedopuszczalne jest dalsze wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym orzeczeniem wydanym na skutek skargi o wznowienie postępowania. W orzecznictwie i w piśmiennictwie przyjmuje się, że celem przepisu art. 416 k.p.c. jest utrzymanie mocy obowiązującej prawomocnych wyroków i postanowień, co do istoty sprawy wydanych w postępowaniu nieprocesowym. Jest to przepis bezwzględny i ani przyczyny nieważności, ani przyczyny restytucyjne nie mogą uzasadniać wznowienia postępowania zakończonym prawomocnym orzeczeniem, wydanym na skutek skargi o wznowienie. Poza sytuacją przewidzianą w art. 401¹ k.p.c. wyłączona jest możliwość ponownego domagania się wznowienia postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem, jeśli uprzednio orzeczono o oddaleniu skargi o wznowienie tego postępowania. Zasada ta dotyczy także wypadku wniesienia skargi przez inny podmiot lub oparcia jej na innej podstawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2000 r., I CKN 1142/00, OSNC 2001, nr 7 - 8, poz. 108, z dnia 21 kwietnia 2011 r., III UZ 10/11, OSNP

2012, nr 15-16, poz. 207, i z dnia 9 stycznia 2012 r., III PZ 12/11, nie publ.; postanowienie SN z 14 stycznia 2015 r., I CZ 112/14, OSNC-ZD 2016, nr 1, poz. 19). Innymi słowy, wznowienie postępowania, poza wyjątkiem wskazanym w art. 416 § 2 k.p.c., w tej samej sprawie jest możliwe tylko raz.

W niniejszej sprawie uczestnik postępowania M.S. wnosił o wznowienie postępowania w sprawie z wniosku M.S. o zniesienie współwłasności. Wskazywał przy tym w swym zażaleniu, że nie chodzi mu o wznowienie postępowania o zniesienie współwłasności, lecz jedynie o wznowienie postępowania wznowieniowego, które zakończyło się oddaleniem skargi wnioskodawcy M.S.. Nie ma to jednak żadnego znaczenia dla oceny dopuszczalności skargi, gdyż w świetle art. 416 § 1 k.p.c. nie jest dopuszczalne dalsze wznowienie postępowania, które było już wcześniej wznowione. W wyżej powoływanym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że o wznowionym postępowaniu należy mówić także w przypadku merytorycznego oddalenia skargi o wznowienie. W niniejszej sprawie oddalenie skargi o wznowienie postępowania po jej merytorycznym rozpoznaniu na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c. nastąpiło postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r. W związku z tym, w świetle art. 416 § 1 k.p.c. nie jest już dopuszczalne ponowne wznowienie postępowania o zniesienie współwłasności.

Wniesiona w niniejszej sprawie skarga o wznowienie postępowania wznowieniowego nie może mieć samodzielnego bytu, gdyż celem skargi o wznowienie postępowania, które zakończyło się oddaleniem wcześniejszej skargi o wznowienie jest uchylenie tego właśnie postanowienia. Wynika to wprost z treści skargi wniesionej w tej sprawie, gdzie skarżący wnosi nie tylko o wznowienie postępowania wznowieniowego ale przede wszystkim o uchylenie postanowienia co do istoty sprawy z dnia 20 lutego 2013 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności (pkt 4 skargi o wznowienie). Jest to już jednak niemożliwe w świetle reguły określonej w art. 416 § 1 k.p.c. Sąd nie może bowiem ponownie rozpoznać sprawy, która zakończyła się merytorycznym rozpoznaniem skargi o wznowienie postępowania. Niedopuszczalność skargi w niniejszej sprawie stanowi więc rezultat niedopuszczalności ponownego wznowienia postępowania zakończonego postanowieniem o oddaleniu skargi o wznowienie postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

kc

jw